

acions, i les seves obres inèdites i pinzellades expressament per a l'ocasió.

L'exposició, que s'inaugura dijous a les 8 del vespre, presenta una quarantena de pintures de Miquel Ferrà i una trentena d'escultures de Jaume Vallverdú, que es confronten i dialoguen entre elles. Sent de la mateixa generació, fusionen en les seves obres la tradició clàssica amb resultats ben diferents. Mentre que Vallverdú ha fet un treball de reflexió en la forma i la matèria, amb terracotes com a material, l'obra de

Una de les escultures de Vallverdú que es presentaran a l'exposició al Centre Cultural

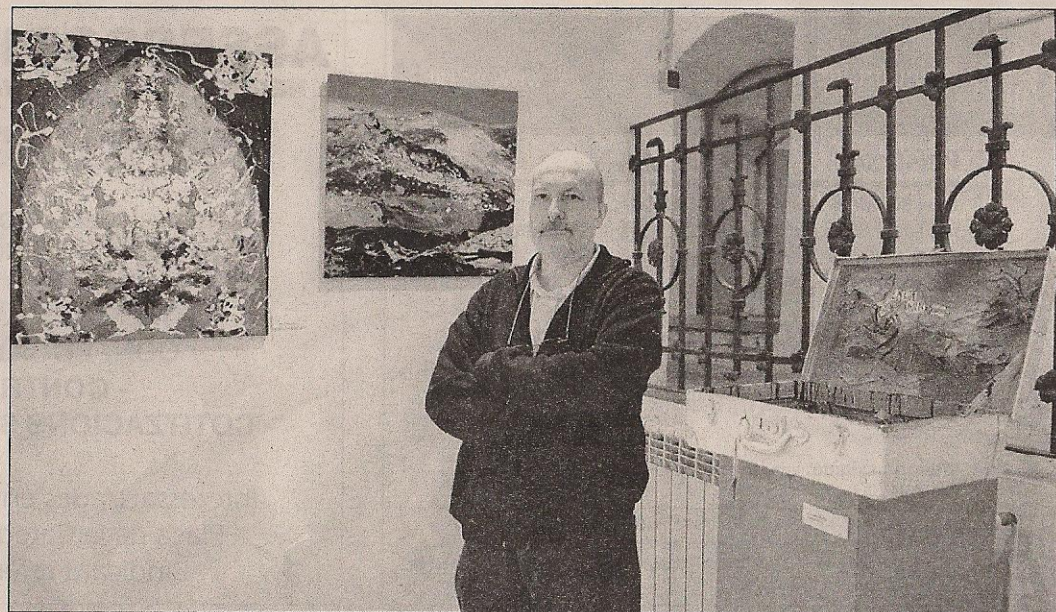
Ferrà inclou la presència del dibuix i la forma, subtilment evident sota les pinzellades.

L'exposició, que ha estat produïda pel Museu de Granollers amb la col·laboració del Departament

de Cultura de la Generalitat de Catalunya, significa la presentació dels dos artistes i de la seva obra més actual.

Josep Nogué exposa "Ales de papallona" a la Rectoria de Sant Pere

Sant Pere de Vilamajor
El Centre d'Art La Rectoria de Sant Pere de Vilamajor va inaugurar dissabte l'exposició "Ales de papallona", de Josep Nogué, de Sant Hilari Sacalm. Actualment està immers en l'estudi dels aspectes simètrics i connexions analògiques entre formes. Tots els quadres que presenta en aquesta exposició han estat pintats amb esmalt sintètic sobre tela, sense fer servir ni pinzells ni dibuixos previs. La mostra estarà oberta fins al 27 de març.

RAMON FERRANDIS

molt adient per al to poètic de la proposta. De fet, la seva presència a l'escenari recorda els espectacles clàssics de flamenc, en els quals els ballarins i ballarines s'acompanyen de guitarristes i percussionistes. I no és estrany, ja que *Una del montón* mescla moviments del flamenc amb la dansa contemporània i el teatre. Llàstima que aquest darrer ingredient de la recepta, els versos recitats i teatralitzats per les protagonistes, en lloc de sumar i ajudar-nos a conèixer l'obra i el missatge de Szyborska, en dificulten la comprensió i entorpeixen, en certa mesura, gaudir de la dansa sense interrupcions. Tampoc hi ajuden Anna Pérez i Anna Corredor, molt més efectives en el ball i en la seva capacitat de seduir els espectadors que no pas recitant.

El que és ert és que l'espectacle, de poc més d'una hora, no demostra la força i l'empenta de les seves idees fins als darrers vint minuts, quan la música i el ball semblen desencallar-se i sortir d'un embolic argumental i coreogràfic, i l'energia i alegria dels moviments i els somriures còmplices de les protagonistes arriben, per fi, a la platea.

Dilluns, 28 de febrer de 2011